Instanța de fond: Judecătoria Chişinău (sediu Rîşcani) (jud. Panfil Cristina)
Dosarul nr. 3a-3412/25 (2-24080153-02-3a-15122025)

Republica Moldova
Curtea de Apel Centru
D E C I Z I E

31 martie 2026 mun. Chişinău

Completul specializat în examinarea acţiunilor în contencios administrativ și în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice din cadrul Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru

Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorii Ghedrovici Nicolae şi Bostan Angela
Grefier Zabulica Ionela

Judecînd în şedinţă publică, cererea de apel declarată de Ministerul Justiției asupra hotărârii Judecătoriei Chişinău (sediu Rîşcani) din 17 iulie 2025, adoptată la acțiunea în contencios administrativ depusă de Vîrlan Petru împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, terț Darea Dumitru privind contestarea actului administrativ individual defavorabil, încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă, încasarea compensației în locul restabilirii la locul de muncă și compensarea cheltuielilor de asistență juridică.,

C O N S T A T Ă:

Obiectul acțiunii, circumstanţele cauzei.

La data de 19 iulie 2024, Vîrlan Petru a depus cerere de chemare în judecată (concretizată ulterior) împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, terț Darea Dumitru privind contestarea actului administrativ individual defavorabil, încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă, încasarea compensației în locul restabilirii la locul de muncă și compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea acțiunii, reclamantul Vîrlan Petru a indicat că, la 26 octombrie 2020 prin ordinul nr. 244-p al Ministerului Justiției a fost numit în funcția de Director adjunct al Agenției de Administrare a Instanțelor Judecătorești.

Astfel la data de 22 mai 2024 i s-a adus la cunoștință Ordinul nr 123-p ,,Cu privire la preavizarea dlui Petru Vîrlan, prin care a fost preavizat, cu preconizata eliberare, în legătură cu lichidarea funcției publice, ca urmare a intrării în vigoare a statului de personal în care nu se mai regăsește funcția ocupată.

Tot din Ordinul nr. 123-p ,,Cu privire la preavizarea dlui Petru Vîrlan" a fost informat că la 16 mai 2024 a fost avizat de către Cancelaria de Stat cu nr. 197 Statutul de Personal al Agenției de Administrare a Instanțelor Judecătorești.

De asemenea în Ordinul 123-p se face referire la Legea nr. 47/2024 cu privire la modificarea unor acte normative (actualizarea cadrului normativ aferent managementului resurselor umane).

Agenția de Administrare a Instanțelor Judecătorești i-a adus la cunoștința funcționarului public preavizat funcțiile publice vacante sau temporar vacante din cadrul autorității.

Ulterior în data de 27 mai 2024 prin intermediul poștei electronice a recepționat mesajul de la adresa electronică care îi aparține Doamnei Neamțu Aliona - Consultant principal, Secția resurse umane al Ministerul Justiției care în conformitate cu ordinul ministrului justiției nr. 123- p/2024 cu privire la preavizarea dlui Petru Vîrlan, i s-a reamintit informația privind funcțiile vacante din cadrul Agenției de Administrare a Instanțelor Judecătorești. Fiind atașat un document în Word cu următorul conținut: INFORMAȚIA cu privire la funcțiile publice vacante din cadrul Agenției de Administrare a Instanțelor Judecătorești la situația din 27.05.2024:

- Specialist principal în Direcția administrare instanțe judecătorești și sisteme informaționale judiciare;
- Specialist superior în Direcția administrare instanțe judecătorești și sisteme informaționale judiciare;
- Șef Serviciu audit intern.

Atrage atenția că, actul administrativ individual defavorabil contestat a fost emis contrar prevederilor legale în vigoare, cu încălcarea procedurii, fără a respecta drepturile salariatului și urmează să fie anulat din următoarele considerente.

Încălcările de procedură efectuate de pârâtul Ministerul Justiției al Republicii Moldova care atrag nulitatea actului administrativ individual defavorabil sunt:

- Art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ nr. 116/2018 prevede că actele defavorabile sunt actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat. Respectiv, actul contestat reprezintă un act administrativ individual defavorabil;
- Art. 69 Codului administrativ prevede: (1) Procedura administrativă se inițiază la cerere sau din oficiu. Procedura administrativă inițiată din oficiu începe

odată cu efectuarea primei acțiuni procedurale, iar cea inițiată la cerere se consideră inițiată din momentul depunerii cererii.

- Art. 70 Codului administrativ prevede: (1) Dacă inițiază o procedură administrativă din oficiu, autoritatea publică informează în scris participanții despre aceasta în decursul unui termen rezonabil.

- Art. 94 alin. (1) din Codul administrativ prevede expres dreptul reclamantului de a fi audiat înainte de emiterea actului administrativ individual defavorabil.

Corespunzător, susține că, ca și efect, pârâtul Ministerul Justiției a comis o încălcare gravă a procedurii de emitere a actului administrativ individual defavorabil, limitând reclamantul în dreptul de a se apăra în fața autorității publice, nefiind audiat înainte de emitere.

Mai face referire la prevederile art. 118 alin. (1)-(3) din Codul administrativ, indicând că, deși alin. (3) din art. 118 din Codul administrativ prevede ca motivarea completă este obligatorie și trebuie să fie parte integrantă a actului administrativ individual care condiționează legalitatea actului, pârâtul Ministerul Justiției nu a introdus în actul administrativ individual defavorabil contestat nici o probă, nici o referința la audierile care nu s-au organizat, nici opiniile participanților contrare conținutului final al actului. Cu alte cuvinte, Pârâtul expres a încălcat art. 118 alin. (2) lit. c) din Codul administrativ, fără de a explica cumva această încălcare. Atrage atenția că în cazul acestui act administrativ individual defavorabil motivarea era una obligatorie.

Referitor la încălcările materiale comise de către Ministerul Justiției care atrag nulitatea actului administrativ individual defavorabil reclamantul face referire la art. 1 alin. (1) și art. 76 din Legea nr. 158/2008, subliniind că raporturile de serviciu a funcționarilor publici sunt reglementate de către Legea nr. 158/2008. Respectiv, chiar dacă în alte acte normative se conțin norme care reglementează raporturile de serviciu a funcționarilor publici, dar care contravin Legii nr. 158/2008 - aceste norme nu sunt aplicabile.

Notează că, preavizarea salariatului prin actul administrativ individual defavorabil de către un subiect fără drepturi, care nu este angajator și care nu poate propune alte funcții vacante în cadrul autorității deoarece nu este angajator.

Potrivit, pct.4 din Ordinul 123-p „Agenția de Administrare a Instanțelor Judecătorești va aduce la cunoștință funcționarului public preavizat funcțiile publice vacante sau temporar vacante din cadrul autorității,,.

La caz nu există nicio respectare a pct. 4 din Ordinul menționat, fiind în lipsa oricărui act privind „aducerea la cunoștință funcționarului public preavizat funcțiile publice vacante sau temporar vacante din cadrul autorității de către AAIJ”. Fiind încă o gravă încălcare a drepturilor salariatului, ignorând în totalitate principiile de bază ale legislației muncii stipulate în art. 5 al Codului Muncii al RM.

În același timp, atât Legea nr. 158/2008, cât și Codul muncii al Republicii Moldova nr. 154/2003 atribuie dreptul de a „înceta” raporturile de serviciu doar angajatorului adică Ministerului Justiției care conform art. 63 alin. (4) ,,În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. c) și d), în perioada de preaviz, dacă în cadrul autorității publice există funcții publice vacante sau temporar vacante, la decizia conducătorului autorității publice, funcționarul public care îndeplinește cerințele specifice prevăzute în fișa postului aferentă funcției publice respective poate fi transferat sau promovat în această funcție cu acordul funcționarului respectiv.,, Astfel rezultă că procedura de preaviz a fost încălcată deoarece angajatorul și autoritatea cu care a avut relații de muncă este Ministerului Justiției, care trebuie să propună funcțiile vacante din cadrul Ministerului Justiției, de altfel acest punct nr. 4 din Ordinul nr. 123-p este unul pur declarativ care are drept scopul de a îl elibera din funcție arbitrar fără a respecta procedura legală de preavizare și a propune alt loc de muncă similar prin posibilitățile prevăzute de lege. Totodată la vizualizare simplă a Paginii Web al Ministerului Justiției la categoria ,,Anunț - Concurs funcții publice,, se vede că pârâtul are funcții vacante care trebuiau a fi propuse în procedura de preavizare cum ar fi: - Sef/șefă Serviciu informare și comunicare cu mass-media; - Consultant superior/consultantă superioară, Direcția cooperare juridică internațională; - Sef/șefă Direcție relații internaționale; - Consultant principal/consultantă principală, Secția drept privat din cadrul Direcției elaborare acte normative (pe perioadă determinată).

Conform prevederilor legale este imperios ca atunci când angajatorul emite ordinul de preavizare în legătură cu lichidarea funcției și modificarea statelor de personal, el este obligat să propună salariatului funcțiile vacante existente în unitate. Propunerea adresată salariatului de a fi transferat la locurile de muncă vacante se face în formă scrisă, prin aducerea la cunoștință contra semnătură, procedură care nu a fost respectată.

Susține reclamantul că, temeiurile de nulitate a actului administrativ individual defavorabil contestat rezultă din următoarele norme: art. 141 alin. (1), art. 53 alin. (1), art. 54 alin. (1), art. 57 alin. (1) din Codul administrativ. Altfel spus, competența, în baza Legii nr. 158/2008, de a emite acte de încetare a raporturilor de serviciu îi aparțin doar Pârâtului care trebuie să realizeze si procedura de avizare și de asigurare aducerii la cunoștință a funcțiilor publice vacante sau temporar vacante din cadrul autorității.

Notează că, în circumstanțele menționate, luând în considerare că la emiterea actului administrativ individual defavorabil contestat s-au comis încălcări grave de procedură, dar și din motiv că nu a fost respectată procedura de preavizare corectă contrar competenței atribuită de Legea specială (Legea nr. 158/2008), în corespundere cu art. 141 alin. (1), actul contestat conține un viciu deosebit de grav și, corespunzător, este nul.

În altă ordine de idei, atrage atenția asupra faptului că în conținutul actului contestat nu este specificată persoana responsabilă din cadrul Agenției de Administrare a Instanțelor Judecătorești responsabilă să execute prezentul Ordin, acesta fiind o normă generalistă care nu ne face decât să concluzioneze că nu putea să fie executată și în esență să poată fi executate obligațiile legale de aducerii la cunoștință a funcțiilor publice vacante sau temporar vacante din cadrul autorității.

Atrage atenția că, prin actul administrativ contestat, se aduc atingere drepturilor salariale ale reclamantului, care reies din raporturile de serviciu.

Evidențiază că, actul administrativ contestat este vădit ilegal și nu corespunde procedurii administrative, principiilor exprese și imperative ale Codului administrativ și actelor normative în vigoare, fapt care denotă caracterul arbitrar al măsurii întreprinse de autoritatea publică în procedura de preavizare în ce îl privește, iar în consecință prin încălcarea principiului legalității, iar la caz se urmărește doar destituirea ilegală din funcție a directorului adjunct Petru Vîrlan.

Totodată subliniază reclamantul că, în argumentarea emiterii Ordinului MJ nr. 123 -p din 22 mai 2024, se indică Statul de personal al Agenției de Administrare a Instanțelor Judecătorești, avizat de către Cancelaria de Stat cu nr. 197 din 16 mai 2024. Efectuând o analiză a respectivului Statut, a constatat că funcția de director adjunct al AAIJ nu este lichidată, or Hotărârea de Guvern nr. 650/2016 cu privire cu privire la organizarea și funcționarea Agenției de administrare a instanțelor judecătorești - la cap. IV. ORGANIZAREA ACTIVITĂȚII AGENȚIEI pct. 14. „În activitatea sa, directorul este asistat de un director adjunct. Directorul adjunct este funcționar public de conducere de nivel superior, numit în funcție și eliberat din funcție, în condițiile legii, de Guvern. În lipsa directorului Agenției, funcțiile acestuia sînt exercitate de directorul adjunct.”. Prin urmare, este lesne de înțeles că Ordinul litigat este unul de tip declarativ, încălcându-se limitele legale ale dreptului discreționar atribuit autorității publice. Or, în acord cu Legea nr. 158 din 04.07.2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public pentru a ocupa o funcție publică de conducere de nivel superior, persoana trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele cerințe: a) să respecte condițiile prevăzute la art.27; b) să aibă studii superioare, absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă; c) să aibă cel puțin 5 ani vechime în specialitatea/profilul funcției publice respective; d) să aibă experiență managerială de cel puțin 2 ani. Condiții care reclamantul le întrunește. În raport cu cele prenotate, atrage atenția că, Legea nr. 47 din 22.03.2024 invocată înseși de către partea pîrîtă prevede expres la Art. XXV. - (1) În scopul executării prevederilor art. VIII pct. 5 din prezenta lege, funcționarii publici de conducere care dețin funcția de conducător și adjunct al conducătorului ai autorității administrative din subordinea ministerului, cu excepția cazurilor expres prevăzute de legea specială, vor exercita temporar atribuțiile persoanei cu funcție de demnitate publică și atribuțiile funcției publice de conducere de nivel

superior până la numirea persoanei cu funcție de demnitate publică și a funcționarului public de conducere de nivel superior, în condițiile prezentei legi.

Referitor la procedura prealabilă a indicat că, în vederea soluționării litigiului iscat, a fost înaintată cererea prealabilă în data de 25.06.2024 prin care s-a solicitat de la Ministerul Justiției - anularea și suspendarea Ordinului ministrului justiției nr. 144-p din 14 iunie 2024 cu privire la eliberarea din funcție precum și Ordinul ministrului justiției nr. 123-p din 22 mai 2024 cu privire la preavizarea dlui Petru Vîrlan. Astfel, la data de 15 iulie 2024, a primit răspunsul nr. 09/1609 din 05.07.2024 prin care nu s-au satisfăcut cerințele sale, fiind nevoit să se adreseze în instanța de judecată.

Urmare celor expuse solicită reclamantul anularea Ordinului nr. 123-p din 22.05.2024 cu privire la preavizarea dlui Petru Vîrlan emis de pârâtul Ministerul Justiției; anularea Ordinului nr. 144-p din 14.06.2024 cu privire la eliberarea din funcție a dlui Petru Vîrlan emis de pârâtul Ministerul Justiției; restabilirea reclamantului în funcția de Director adjunct al Agenției de Administrare a Instanțelor Judecătorești pe dl Petru Vîrlan și încasarea din contul pârâtului Ministerul Justiției al RM în beneficiul reclamantului cheltuielilor de judecare pricinii suportate.

<u>Hotărîrea instanței de fond ce constituie obiectul apelului.</u>

Prin hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediu Rîşcani) din 17 iulie 2025, s-a admis acțiunea în contencios administrativ depusă de Vîrlan Petru împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, terț Darea Dumitru privind contestarea actului administrativ individual defavorabil și compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

S-a anulat actul administrativ individual defavorabil – ordinul Ministerului Justiției nr. 144-p din 14.06.2024 și decizia (răspunsul) Ministerului Justiției nr. 09/1609 din 05.07.2024 emisă în procedură prealabilă.

S-a încasat de la Ministerul Justiției al Republicii Moldova în beneficiul lui Vîrlan Petru suma de 20 000, 00 (douăzeci mii) lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Acțiunea în contencios administrativ depusă de Vîrlan Petru împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, terț Darea Dumitru privind încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă, încasarea compensației în locul restabilirii la locul de muncă s-a declarat inadmisibilă în temeiul art. 60 alin. (3), 207 alin. (1) și (2) lit. f) din Codul administrativ al RM.

S-a explicat că, în temeiul art. 207 alin. (3), (4) din Codul administrativ, declararea acțiunii, în partea respectivă, ca inadmisibilă în baza temeiurilor specificate la alin. (2) lit. f) – h) nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

<u>Verificarea întrunirii condițiilor de admisibilitate a apelului.</u>

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 18 iulie 2025, Ministerul Justiției a declarat apel asupra hotărârii Judecătoriei Chişinău (sediu Rîșcani) din 17 iulie 2025.

În conformitate cu prevederile art. 232 alin. (1) Cod administrativ, *apelul se depune la instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată transmite neîntîrziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărîrii, instanţei de apel.*

Din materialele cauzei rezultă că, la caz dispozitivul hotărîrii instanţei de fond a fost pronunţat public la 17 iulie 2025, iar cererea de apel a fost depusă la 18 iulie 2025, prin urmare Completul judiciar constată că, apelul declarat de Ministerul Justiției a fost depus în interiorul termenului legal.

Potrivit art. 232 alin. (2) Cod administrativ, *motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărîrii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată.*

În speță, hotărârea integrală a fost comunicată părții apelante la data de 8 decembrie 2025, iar motivarea apelului a fost depusă la 5 ianuarie 2026, adică cu respectarea prevederilor art. 232 alin. (2) Cod administrativ.

<u>Argumentele apelantului vis-a-vis de pretinsa ilegalitate a hotărîrii atacate cu apel.</u>

În motivarea apelului, Ministerul Justiției a indicat la emiterea hotărârii contestate, prima instanță nu a luat în considerare argumentele și probele prezentate de Secția Resurse Umane din cadrul Ministerului Justiției. La data de 27 mai 2024, în baza Ordinului Ministerului Justiției nr. 123-p din 22 mai 2024 (privind preavizarea domnului Petru Vîrlan), această secție i-a transmis acestuia pe e-mail lista posturilor vacante disponibile la Agenția de Administrare a Instanțelor Judecătorești.

Ministerul Justiției combate constatarea instanței de fond, care susținea că la dosarul administrativ nu există o dovadă că e-mailul a fost primit și citit de reclamant. În replică, se invocă prevederile art. 32 alin. (1) și (2) din Legea nr. 124/2022. Se explică faptul că datele trimise și primite prin servicii de distribuție electronică înregistrată nu pot fi lipsite de efecte juridice și nu pot fi respinse ca probă în instanță doar pe motiv că sunt în format electronic sau că nu îndeplinesc cerințele unei versiuni calificate. În plus, datele transmise prin servicii calificate beneficiază de prezumția legală că sunt integre, că au fost trimise de expeditorul identificat și că au fost primite de către destinatar.

Indică partea apelantă că, o scrisoare expediată prin poșta electronică se consideră recepționată din momentul în care mesajul ajunge în caseta poștală

(*inbox*) a destinatarului și devine disponibilă pentru vizualizare (în acest caz, la data de 27 mai 2024).

Precizează partea apelantă că adresa de e-mail utilizată era o adresă funcțională de serviciu a intimatului Petru VÎRLAN și că nu s-a atestat o restituire/eroare de livrare a e-mailului (*bounce*).

De asemenea subliniază că chiar intimatul Petru Vîrlan recunoaște expres în cererea sa de chemare în judecată (la pct. 6) faptul că a primit e-mailul. Citatul din acțiunea acestuia menționează: *„am recepționat mesajul de la adresa electronică aliona.neamtu@justice.gov.md care îi aparține dnei Neamțu Aliona – consultant principal, Secția resurse umane al Ministerului Justiției care în conformitate cu ordinul ministrului justiției nr. 123-p/2024 cu privire la preavizarea dlui Petru Vîrlan, mi s-a reamintit informația privind funcțiile vacante din cadrul Agenției de Administrare a Instanțelor Judecătorești”*.

Prima instanță a reținut că Agenția de Administrare a Instanțelor Judecătorești trebuia să aducă la cunoștința funcționarului public preavizat funcțiile vacante sau temporar vacante din cadrul autorității.

La acest capitol se clarifică faptul că Agenția de Administrare a Instanțelor Judecătorești nu dispune de o secție proprie de resurse umane, această atribuție fiind exercitată de un funcționar din cadrul Ministerului Justiției. Conform pct. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 650/2016 privind organizarea și funcționarea Agenției de Administrare a Instanțelor Judecătorești, evidența economico-financiară și gestionarea resurselor umane ale Agenției sunt asigurate direct de către Ministerul Justiției.

Indică partea apelantă că, Secția resurse umane a Ministerului Justiției i-a comunicat lui Petru Vîrlan prin e-mail lista funcțiilor vacante. Ulterior, conform procesului-verbal de constatare a refuzului din 21 iunie 2024, întocmit în prezența secretarului de stat Ruslan Lungu, intimatul a fotografiat propunerea de numire în funcție, lista funcțiilor publice vacante din cadrul Agenției la situația din 21 iunie 2024 și extrasul din e-mail care confirma expedierea informației din 27 mai 2024. Cu toate acestea, la solicitarea secretarului de stat, a refuzat să semneze propunerea de numire pentru a confirma faptul că a făcut cunoștință.

Făcînd trimitere la prevederile art. 63 alin. (4) din Legea nr. 158/2008, partea apelantă remarcă că din sintagma „poate fi transferat sau promovat”, rezultă că Ministerul Justiției nu are o obligație imperativă de a-l propune Guvernului pe funcționar pentru numirea în funcție, având o facultate discreționară.

În executarea Legii nr. 47 (privind modificarea unor acte normative pentru actualizarea cadrului normativ aferent managementului resurselor umane), Cancelaria de Stat a avizat, la data de 16 mai 2024, Statul de personal al Agenției de Administrare a Instanțelor Judecătorești cu nr. 197. Acest fapt i-a fost adus la

cunoștință intimatului în perioada exercitării funcției de director adjunct în cadrul acestei autorități.

Conform Statului de personal al Agenției, funcția de director adjunct este o funcție publică de conducere de nivel superior. Prin urmare, potrivit art. 7 lit. j) din Legea nr. 136/2017 cu privire la Guvern și art. 8 alin. (5) lit. a) din Legea nr. 158/2008 privind funcția publică și statutul funcționarului public, competența de numire în funcție a conducătorului adjunct al unei autorități administrative din subordinea ministerului aparține Guvernului Republicii Moldova.

Invocă partea apelantă art. 11 alin. (1) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, potrivit căruia politica statului în domeniul managementului funcției publice și al funcționarilor publici este de competența Guvernului și se realizează prin intermediul Cancelariei de Stat.

Menționează că prima instanță a reținut neîntemeiat faptul că lista funcțiilor vacante de la data de 21 iunie 2024 i-a fost prezentată reclamantului ulterior eliberării din funcție (după emiterea ordinului din 14 iunie 2024), adică în momentul în care raporturile de muncă încetaseră deja.

Precizează că în Ordinul ministrului justiției nr. 144-p din 14 iunie 2024 este menționată expres data efectivă a eliberării, respectiv 21 iunie 2024 (Dl Petru Vîrlan se eliberează din funcția de director adjunct al Agenției de Administrare a Instanțelor Judecătorești începând cu 21 iunie 2024).

De asemenea, înscrisul din dosarul administrativ confirmă că, chiar la data de 21 iunie 2024, secretarul de stat Ruslan LUNGU i-a propus repetat intimatului spre examinare lista funcțiilor vacante la situația din 21 iunie 2024 și i-a solicitat acordul sau dezacordul privind numirea prin transfer într-o funcție.

Se reține că prima instanță a constatat că Ministerul Justiției ar fi abuzat de poziția sa de angajator, încadrând situația juridică a reclamantului prin prisma propriilor deziderate, iar nu în conformitate cu legislația în vigoare.

În acest sens partea apelantă remarcă că, Agenția de Administrare a Instanțelor Judecătorești este o autoritate administrativă aflată în subordinea Ministerului Justiției, având statut de persoană juridică de drept public, cu ștampilă și conturi trezoreriale proprii.

Totodată, redacția cadrului normativ în vigoare la data numirii reclamantului, conform pct. 14 din Hotărârea Guvernului nr. 650/2016, funcția de director adjunct era supusă procedurii de numire și eliberare direct prin ordin al ministrului justiției, la propunerea directorului, în condițiile Legii nr. 158-XVI din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

Indică partea apelantă că, intimatul nu a contestat legalitatea Ordinului Ministrului Justiției nr. 123-p din 22 mai 2024 cu privire la preavizarea domnului Petru Vîrlan. Prin urmare, acest act juridic a produs efectele juridice scontate.

Argumentează că Ordinul Ministrului Justiției nr. 144 din 14 iunie 2024, prin care s-a dispus eliberarea din funcție a domnului Petru Vîrlan începând cu data de 21 iunie 2024, a fost emis ca urmare directă a Ordinului de preavizare nr. 123-p din 22 mai 2024. Actul a fost emis cu respectarea tuturor drepturilor și garanțiilor prevăzute de Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

În ceia ce privește cheltuielile de asistență juridică, partea apelantă invocă Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 8 din 24 decembrie 2012, privind examinarea litigiilor privind repararea prejudiciului cauzat prin violarea art. 3, 5, 8 din CEDO. Conform acesteia, reclamantul are obligația de a justifica cheltuielile de asistență juridică solicitate prin prezentarea unor dări de seamă ale avocatului, care să detalieze asistența prestată și să justifice onorariul perceput.

Se menționează că instanța de fond nu și-a justificat soluția de admitere a acțiunii prin prisma recomandărilor menționate anterior.

Subliniază că intimatul (reclamantul) nu a prezentat altceva decât bonul de plată pentru serviciile de asistență juridică. Astfel, nu au fost depuse o listă detaliată a acțiunilor efectuate de avocat sau un orar al timpului lucrat, ceea ce face ca suma încasată/solicitată să fie nejustificată.

În temeiul celor menționate, partea apelantă solicită admiterea apelului, casarea hotărîrii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea reclamantului să fie respinsă ca neîntemeiată.

<u>Argumentele participanților la proces:</u>

Reprezentantul părții apelante Ministerul Justiției, Cachița Constantin, în ședința instanței de apel a susținut integral argumentele indicate în motivarea apelului, a solicitat admiterea acestuia în sensul formulat.

Intimatul Vîrlan Petru și reprezentantul său, avocatul Mustață Eugeniu, în ședința instanței de apel au pledat pentru respingerea apelului declarat de Ministerul Justiției, cu menținerea hotărârii instanței de fond ca fiind legală și întemeiată.

Terțul Darea Dumitru, în ședința instanței de apel nu s-a prezentat din motive necunoscute, deși a fost înștiințat legal despre locul, data şi ora examinării cauzei, despre motivele neprezenții nu a informat instanța de apel, nu a înaintat cerere de amânare a ședinței sau de examinare în lipsa sa, motiv din care, pornind de la reglementările art.239 alin. (2) Cod administrativ, Completul judiciar a dispus judecarea cauzei în absența acestuia.

Audiind participanții prezenți la proces, studiind materialele dosarului şi înscrisurile administrate, verificând argumentele expuse în cererea de apel, precum și cercetând din oficiu starea de fapt în baza tuturor probelor administrate la caz, Completul judiciar specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că apelul declarat

de Ministerul Justiției este întemeiat, motiv din care urmează a fi admis cu casarea hotărârii Judecătoriei Chişinău (sediu Rîşcani) din 17 iulie 2025, din următoarele considerente.

Aprecierea instanţei de apel a argumentelor părţilor şi cadrului legal aplicabil speţei:

În conformitate cu prevederile art. 195 Cod administrativ, *procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art.169–171.*

Potrivit dispoziţiilor art.219 alin. (1), (3) Cod administrativ, *(1) Instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. (3) Instanţa de judecată nu are dreptul să depăşească limitele pretenţiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.*

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, *examinînd cererea de apel, instanţa de apel adoptă una dintre următoarele decizii- casează integral hotărîrea primei instanțe și emite o nouă decizie.*

Potrivit dispozițiilor art. 386 alin. (1) Cod de procedură civilă, *hotărîrea primei instanţe se casează sau se modifică de instanţa de apel dacă:*

a) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin;

b) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, pe care prima instanţă le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente;

c) concluziile primei instanţe, expuse în hotărîre, sînt în contradicţie cu circumstanţele cauzei;

d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.*

În temeiul art.240 alin. (1) Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.*

Hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanţele care au importanţă la soluţionarea cauzei şi care au fost verificate în şedinţa de judecată

multilateral, complet, fiind elucidate probele privind circumstanţele constatate ale cauzei.

Prevederile legale enunţate impun în mod expres, obligaţia instanţei de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Respectiv, conform practicii CEDO instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor și concluziilor date de instanţa inferioară. (*Hirro Balani c. Spaniei*, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; *Georgiadis v. Greciei* nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, analizând legalitatea hotărârii pronunţate în raport cu prevederile art.225 Cod administrativ; art. 239-241 CPC, concluzionează că hotărârea instanţei de fond este adoptată cu aprecierea eronată a normelor procedural- materiale în coroborare cu circumstanţele faptice ale cauzei, motiv din care urmează a fi casată cu emiterea unei noi decizii de respingere integral a acțiunii în contencios administrative formulate de Vîrlan Petru.

Materialul probatoriu administrat de instanţa de fond, denotă următoarea situaţie;

<u>În fapt:</u>

Materialele cauzei atestă că, la 22 mai 2024, în temeiul art. 63 alin. (1) lit. c), alin. (2) și alin. (3) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public (Legea nr. 158/2008) art. XXV alin. (1) din Legea nr. 47/2024 cu privire la modificarea unor acte normative (actualizarea cadrului normativ aferent managementului resurselor umane), Hotărârii Guvernului nr. 650/2016 cu privire la organizarea și funcționarea Agenției de administrare a instanțelor judecătorești, Ordinului ministrului justiției nr. 209/2023 cu privire la exercitarea împuternicirilor ministrului sau a atribuțiilor secretarului de stat și Statutului de personal al Agenției de administrare a instanțelor judecătorești, avizat de către Cancelaria de Stat cu nr. 197 din 16 mai 2024, Ministerul Justiției a emis Ordinul nr. 123-p prin care reclamantul Vîrlan Petru a fost preavizat, înainte de preconizata eliberare din funcție, în legătură cu lichidarea funcției publice, ca urmare a intrării în vigoare a statului de personal în care nu se mai regăsește funcția publică ocupată.

Ordinul în cauză a fost comunicat reclamantului în aceiași zi. (f.d. administrativ 20, 21)

Prin Ordinul Ministrului Justiției nr. 144-p din 14 iunie 2024 a fost dispusă eliberarea din funcție a dlui Petru Vîrlan din data de 21 iunie 2024, din funcția de

director adjunct al Agenției de Administrare a Instanțelor Judecătorești, ca urmare a intrării în vigoare a statutului de personal în care nu se mai regăsește funcția publică ocupată. (f.d. administrativ 16)

Din procesul-verbal de constatare a refuzului de semnare a propunerii de numire în funcție, rezultă că Vîrlan Petru la 21 iunie 2024 a refuzat să semneze propunerea de numire în funcție, pentru a confirma faptul că a făcut cunoștință. (f.d. administrativ 13-15)

La data de 25 iunie 2024, reclamantul Vîrlan Petru s-a adresat cu cerere prealabilă Ministerului Justiției prin care a solicitat anularea actului administrativ individual defavorabil, ordinul nr. 123-p din 14 iunie 2024 privind eliberarea din funcție și restabilirea în funcția deținută. (f.d.18-24, administrativ 4-10)

La data de 05 iulie 2024, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a emis răspunsul nr. 09/1609 prin care cererea prealabilă nu a fost satisfăcută. (f.d.27-28, f.d. administrativ 1-2)

Manifestând dezacordul cu actele administrative menționate supra, Vîrlan Petru a sesizat instanța de contencios administrativ cu prezenta acțiune, prin care a solicitat anularea Ordinului nr. 123-p din 22.05.2024 cu privire la preavizarea dlui Petru Vîrlan emis de pârâtul Ministerul Justiției; anularea Ordinului nr. 144-p din 14.06.2024 cu privire la eliberarea din funcție a dlui Petru Vîrlan emis de pârâtul Ministerul Justiției; restabilirea reclamantului în funcția de Director adjunct al Agenției de Administrare a Instanțelor Judecătorești pe dl Petru Vîrlan și încasarea din contul pârâtului Ministerul Justiției al RM în beneficiul reclamantului cheltuielilor de judecare pricinii suportate.

Admisibilitatea acțiunii:

Prevederi relevante ale Codului administrative sunt următoarele:

Articolul 20. *Acţiunea în contencios administrativ*

Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Articolul 206. *Felurile acţiunilor în contencios administrativ*

(1) O acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

Reieșind din cerințele formulate, rezultă că, acțiunea reclamantului este una în contestare.

Articolul 191. *Competenţa jurisdicţională pentru acţiunea în contencios administrativ*

(1) Cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(2) şi (3), judecătoriile

soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ.

Articolul 196. *Competenţa teritorială pentru acţiunea în contencios administrativ*

(1) Acţiunea în contencios administrativ se depune la instanţa de judecată în a cărei rază teritorială îşi are sediul autoritatea publică care a desfăşurat activitatea administrativă contestată, daca legea nu prevede altfel.

Ținînd cont de obiectul acțiunii și avînd în vedere prevederile art.191 alin.(1) Cod administrativ, examinarea prezentei cauze ține de competența Judecătoriei Chișinău, or obiectul acesteia nu se regăsește în excepțiile de la alin.(2) și (3) a art.191 Cod administrativ.

Astfel, acțiunea în contencios administrativ a fost înaintată de reclamant cu respectarea competenței jurisdicționale și teritoriale.

Articolul 17. *Dreptul vătămat*

Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Articolul 39. *Accesul liber la justiţie*

(1) Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit.

(2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Articolul 189. *Înaintarea acţiunii în contencios administrativ*

(1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Articolul 10. *Actul administrativ individual*

(1) Actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Articolul 11. *Categoriile actelor administrative individuale*

(1) Actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Instanța de apel statuează că, Ordinul nr. 144-p din 14.06.2024 cu privire la eliberarea din funcție a dlui Petru Vîrlan - constituie act administrativ individual defavorabil reclamantului.

Articolul 19. *Cererea prealabilă*

Cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluţionare prejudiciară a litigiilor administrative.

Articolul 162. *Scopul procedurii prealabile*

(1) Procedura prealabilă urmăreşte scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

(2) Dacă autoritatea publică nu soluţionează petiţia în termenele prevăzute de prezentul cod, persoana afectată este în drept să depună cerere prealabilă.

(3) Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul;

b) emiterea unui act administrativ individual.

Articolul 208. *Respectarea procedurii prealabile*

(1) Până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege.

După cum rezultă din materialele cauzei elucidate anterior, se atestă că anterior sesizării instanței de contencios administrativ cu prezenta acțiune, Vîrlan Petru a respectat procedura prealabilă.

Articolul 209. *Termenul de înaintare a acţiunii în contencios administrativ*

(1) Acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la:

a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia;

Astfel, coroborând prevederile normelor legale citate anterior, cu circumstanțele de fapt ale cauzei, Completul judiciar statuează că, acțiunea înaintată de Vîrlan Petru a fost depusă în instanța de contencios administrativ în termen, cît și cu respectarea procedurii prealabile, din care motive, instanța de fond corect a conchis asupra admisibilității acțiunii și a reținut spre examinare fondul cerințelor formulate în acțiune.

<u>Referitor la fondul acţiunii.</u>

Prevederi relevante ale Codului administrative sunt următoarele:

Articolul 224. *Hotărîrile instanţei de judecată*

(1) Examinînd acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri:

a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum şi o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sunt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale;

f) respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)–e).

Prin hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediu Rîşcani) din 17 iulie 2025, s-a admis acțiunea în contencios administrativ depusă de Vîrlan Petru împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, terț Darea Dumitru privind contestarea actului administrativ individual defavorabil și compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

S-a anulat actul administrativ individual defavorabil – ordinul Ministerului Justiției nr. 144-p din 14.06.2024 și decizia (răspunsul) Ministerului Justiției nr. 09/1609 din 05.07.2024 emisă în procedură prealabilă.

S-a încasat de la Ministerul Justiției al Republicii Moldova în beneficiul lui Vîrlan Petru suma de 20 000, 00 (douăzeci mii) lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Acțiunea în contencios administrativ depusă de Vîrlan Petru împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, terț Darea Dumitru privind încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă, încasarea compensației în locul restabilirii la locul de muncă s-a declarat inadmisibilă în temeiul art. 60 alin. (3), 207 alin. (1) și (2) lit. f) din Codul administrativ al RM.

S-a explicat că, în temeiul art. 207 alin. (3), (4) din Codul administrativ, declararea acțiunii, în partea respectivă, ca inadmisibilă în baza temeiurilor specificate la alin. (2) lit. f) – h) nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, apreciază hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediu Rîşcani) din 17 iulie 2025, ca fiind neîntemeiată din considerentele ce vor fi expuse în continuare.

LEGISLAȚIA PERTINENTĂ:

Legea cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public nr. 158 din 04.07.2008 (modificat LP221 din 17.08.23, MO335-337/01.09.23 art.588; în vigoare 01.10.23):

Articolul 8. Funcţionarii publici de conducere de nivel superior

(1) Funcţionarii publici de conducere de nivel superior realizează managementul nivelului superior în autorităţile publice.

(2) Categoria funcţionarilor publici de conducere de nivel superior include persoanele care sînt numite în una din următoarele funcţii publice de conducere de nivel superior:

c) secretar general adjunct al Guvernului, secretar general al ministerului, secretar general adjunct al ministerului, adjunct al conducătorului autorității administrative;

Articolul 63. Eliberarea din funcţia publică

(1) Persoana/organul care are competenţa legală de numire în funcţie va dispune eliberarea din funcţia publică printr-un act administrativ, care se comunică

funcţionarului public în termen de 5 zile lucrătoare de la emitere, însă anterior datei eliberării din funcţia publică, în următoarele cazuri:

c) autoritatea publică îşi reduce efectivul de personal sau lichidează funcţia publică, ca urmare a intrării în vigoare a statului de personal în care nu se mai regăseşte funcţia ocupată de funcţionarul public respectiv;

(2) În cazul eliberării din funcţia publică în condiţiile alin.(1) lit.a)–c), autoritatea publică este obligată să acorde funcţionarilor publici un preaviz cu o durată de 30 de zile calendaristice, iar în restul cazurilor – de 15 zile calendaristice, cu excepţia situaţiilor prevăzute la alin. (1) lit. j) şi k), pentru care nu se acordă preaviz. Termenul de preavizare nu include perioada aflării funcţionarului în concediu de odihnă anual, în concediu de studii, precum şi perioada suspendării raporturilor de serviciu în legătură cu boala sau trauma.

(3) În perioada de preaviz, persoana/organul care are competenţa legală de numire în funcţie acordă funcţionarului public în cauză reducerea programului de muncă, cu pînă la 2 ore zilnic, fără reducerea salariului cuvenit.

(4) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. c) și d), în perioada de preaviz, **dacă** în cadrul autorității publice **există** funcții publice vacante sau temporar vacante, **la decizia conducătorului autorității publice**, funcționarul public care îndeplinește cerințele specifice prevăzute în fișa postului aferentă funcției publice respective **poate fi** transferat sau promovat în această funcție cu acordul funcționarului respectiv.

Legea cu privire la modificarea unor acte normative (actualizarea cadrului normativ aferent managementului resurselor umane) nr. 47 din 14.03.2024 (în vigoare din 1 aprilie 2024):

Art. VIII. – Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2008, nr. 230–232, art. 840), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. În cuprinsul legii:

cuvintele „funcție publică de nivel superior” se substituie cu cuvintele „funcție publică superioară”;

5. Articolul 8:

la alineatul (2), litera c) va avea următorul cuprins:

„c) secretar general adjunct al Guvernului, secretar general al ministerului, secretar general adjunct al ministerului, adjunct al conducătorului altei autorități administrative centrale din subordinea Guvernului și adjunct al conducătorului autorității administrative din subordinea ministerului, cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege;”

7. La articolul 11, alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:

„(1) Politica statului în domeniul managementului funcției publice și al funcționarilor publici este de competența Guvernului și este realizată prin Cancelaria de Stat.

Art. XXV. – (1) În scopul executării prevederilor art. VIII pct. 5 din prezenta lege, funcționarii publici de conducere care dețin funcția de conducător și adjunct al conducătorului ai autorității administrative din subordinea ministerului, cu excepția cazurilor expres prevăzute de legea specială, vor exercita temporar atribuțiile persoanei cu funcție de demnitate publică și atribuțiile funcției publice de conducere de nivel superior până la numirea persoanei cu funcție de demnitate publică și a funcționarului public de conducere de nivel superior, în condițiile prezentei legi. Eliberarea funcționarilor publici de conducere are loc conform prevederilor art. 63 alin. (4) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

(2) Prezenta lege intră în vigoare la 1 aprilie 2024.

Hotărîrea Guvernului cu privire la organizarea şi funcţionarea Agenţiei de administrare a instanţelor judecătoreşti, nr. 650 din 26.05.2016 (modificat HG302 din 24.04.24, MO184-187/25.04.24 art.373; în vigoare 25.04.24):

1. Departamentul de administrare judecătorească se redenumeşte în Agenţia de administrare a instanţelor judecătoreşti.

2. Se aprobă Regulamentul privind organizarea şi funcţionarea Agenţiei de administrare a instanţelor judecătoreşti, conform anexei nr.1.

3. Structura Agenţiei de administrare a instanţelor judecătoreşti se aprobă de către Ministerul Justiţiei.

4. Se stabileşte efectivul-limită al Agenţiei de administrare a instanţelor judecătoreşti în număr de 15 unităţi, cu un fond anual de retribuire a muncii conform legislaţiei în vigoare.

5. Ministerul Justiţiei asigură evidenţa economico-financiară, precum şi gestionarea resurselor umane ale Agenţiei de administrare a instanţelor judecătoreşti.

6. În anexa nr. 3 din Hotărîrea Guvernului nr. 736 din 3 octombrie 2012 „Cu privire la organizarea şi funcţionarea Ministerului Justiţiei” (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 212-215, art.799), cu modificările şi completările ulterioare, poziţia „Oficiul central de probaţiune” se substituie cu poziţia „Inspectoratul Naţional de Probaţiune”, iar poziţia „Departamentul de administrare judecătorească” se substituie cu poziţia „Agenţia de administrare a instanţelor judecătoreşti”.

Regulamentul privind organizarea şi funcţionarea Agenţiei de administrare a instanţelor judecătoreşti, anexa nr. 1 la Hotărîrea Guvernului nr.650 din 26 mai 2016:

2. Agenţia este autoritate administrativă în subordinea Ministerului Justiţiei, cu statut de persoană juridică de drept public, dispune de ştampilă cu denumirea sa în limba de stat, precum şi de conturi trezoreriale.

11. Agenția este condusă de către director. Directorul este numit în funcție și eliberat din funcție, în condițiile legii, de Guvern, la propunerea ministrului.

14. În activitatea sa, directorul este asistat de un director adjunct. Directorul adjunct este funcționar public de conducere de nivel superior, **numit în funcție** și eliberat din funcție, în condițiile legii, **de Guvern**.

Raportând prevederile normelor citate la circumstanțele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru reține că, la 26 octombrie 2020 prin ordinul nr. 244-p al Ministerului Justiției, Petru Vîrlan a fost numit în funcția de Director adjunct al Agenției de Administrare a Instanțelor Judecătorești.

Prin Ordinul Ministerului Justiției nr. 123-p din 22 mai 2024 „Cu privire la preavizarea dlui Petru Vîrlan", în temeiul art. 63 alin. (1) lit. c), alin. (2) și alin. (3) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, art. XXV alin. (1) din Legea nr. 47/2024 cu privire la modificarea unor acte normative (actualizarea cadrului normativ aferent managementului resurselor umane), Hotărârii Guvernului nr. 650/2016 cu privire la organizarea și funcționarea Agenției de administrare a instanțelor judecătorești, Ordinului ministrului justiției nr. 209/2023 cu privire la exercitarea împuternicirilor ministrului sau a atribuțiilor secretarului de stat și Statului de personal al Agenției de administrare a instanțelor judecătorești, avizat de către Cancelaria de Stat cu nr. 197 din 16 mai 2024, s-a ordonat:

1. Dl Petru Vîrlan, director adjunct al Agenției de Administrare a Instanțelor Judecătorești, se preavizează, înainte de preconizata eliberare din funcție, în legătură cu lichidarea funcției publice, ca urmare a intrării în vigoare a statului de personal în care nu se mai regăsește funcția ocupată de funcționarul public respectiv.

2. Preavizul se acordă cu o durată de 30 zile calendaristice, termen care curge de la data aducerii la cunoștința funcționarului public preavizat a prezentului ordin.

3. Dl Petru Vîrlan va exercita atribuțiile directorului adjunct al Agenției de Administrare a Instanțelor Judecătorești până la numirea în funcție a funcționarului public de conducere de nivel superior, dar nu mai mult de perioada de preaviz.

4. Agenția de Administrare a Instanțelor Judecătorești va aduce la cunoștința funcționarului public preavizat funcțiile publice vacante sau temporar vacante din cadrul autorității.

5. În perioada de preaviz programul de muncă al funcționarului public preavizat se reduce cu 2 ore zilnic, fără reducerea salariului.

6. Prezentul ordin se aduce la cunoștința funcționarului public vizat.

Vîrlan Petru a făcut cunoștință cu ordinul menționat la data de 22 mai 2024, făcând mențiunea: „*Am luat cunoștință 22.05.2024*”.

De asemenea, așa cum rezultă din mesajul poștei electronice din 27 mai 2024, ora 14:15, expediat de Aliona Neamțu (consultant principal în Secția resurse umane a Ministerului Justiției) pe adresa oficială de serviciu a reclamantului/intimat (petru.virlan@justice.gov.md), acestuia i-a fost transmisă în mod oficial *„Informația privind funcțiile vacante din cadrul Agenției de Administrare a Instanțelor Judecătorești”*.

Completul judiciar atestă că, această comunicare s-a realizat în interiorul termenului legal de preaviz de 30 de zile calendaristice (curs de la 22 mai 2024), fiind respectate cu strictețe prevederile art. 63 alin. (4) din Legea nr. 158/2008 și punctul 4 din Ordinul de preavizare nr. 123-p/2024.

Conform Anexei *„Informația cu privire la funcțiile publice vacante din cadrul Agenției de Administrare a Instanțelor Judecătorești la situația din 27.05.2024”*, reclamantului/intimat i s-au adus la cunoștință următoarele 3 funcții publice vacante neocupate: *Specialist principal* în Direcția administrare instanțe judecătorești și sisteme informaționale judiciare; *Specialist superior* în Direcția administrare instanțe judecătorești și sisteme informaționale judiciare; *Șef Serviciu* audit intern.

Instanța de apel reține că, însuși reclamantul/intimat a indicat în cererea ce chemare în judecată că, la data de 27 mai 2024 a primit mesajul electronic expediat de Secția resurse umane a Ministerului Justiției și a luat cunoștință de fișierul Word atașat, care conținea lista detaliată a funcțiilor vacante din cadrul Agenției. Astfel, comunicarea posturilor vacante s-a efectuat în a 5-a zi a termenului de preaviz, cu respectarea strictă a art. 63 alin. (4) din Legea nr. 158/2008 și a pct. 4 din Ordinul nr. 123-p/2024.

Cât privește acțiunile din data de 21 iunie 2024 (ziua eliberării efective), Completul judiciar subliniază că, acestea nu au reprezentat „prima aducere la cunoștință” a funcțiilor vacante, ci faza finală de formalizare a opțiunii reclamantului. Din Procesul-verbal întocmit la 21 iunie 2024 rezultă că reclamantul a fotografiat lista funcțiilor vacante și extrasul din e-mailul din 27 mai 2024, însă a refuzat în mod nejustificat să semneze propunerea de numire/transfer, pentru a confirma faptul că a făcut cunoștință.

Astfel, în intervalul de 25 de zile scurs între recepționarea e-mailului (27 mai 2024) și data eliberării (21 iunie 2024), reclamantul/intimat nu a manifestat nicio intenție de a accepta unul dintre posturile vacante oferite. Transferul fiind condiționat de acordul său expres (conform art. 63 alin. 4 din Legea nr. 158/2008), refuzul de a semna propunerea la 21 iunie 2024 a confirmat lipsa acestui acord și a legalizat definitiv măsura eliberării din funcție.

Prin urmare, teza reclamantului/intimat reținută de instanța de fond, precum că, funcțiile vacante au fost aduse la cunoștință abia la data eliberării este vădit neîntemeiată. Probele din dosar și recunoașterea reclamantului din cererea de chemare în judecată dovedesc cert că informația i-a fost transmisă oficial pe e-mail încă din data de 27 mai 2024 (în interiorul termenului de preaviz), iar procedura din 21 iunie 2024 doar a consemnat refuzul său nejustificat de a accepta transferul pe una dintre funcțiile oferit.

În consecință, prin Ordinul Ministerului Justiției nr. 144-p din 14 iunie 2024 „Cu privire la eliberarea din funcție a dlui Petru Vîrlan", în temeiul art. 63 alin. (1) lit. c), art. 43 alin. (3), art. 42 alin. (6) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, art. 6 alin. (4) din Legea nr. 133/2016 cu privire la declararea averii și intereselor personale, Hotărârii Guvernului nr. 650/2016 cu privire la organizarea și funcționarea Agenției de administrare a instanțelor judecătorești, pct. 7 din Regulamentul cu privire la evaluarea performanțelor profesionale ale funcționarului public, aprobat prin Hotărârea Guvernului 201/2009, Statului de personal al Agenției de administrare a instanțelor judecătorești, avizat de către Cancelaria de Stat cu nr. 197 din 16 mai 2024 și Ordinului ministrului justiției nr. 123-p/2024 cu privire la preavizarea dlui Petru Vîrlan, s-a ordonat:

1. Dl Petru Vîrlan se eliberează din funcția de director adjunct al Agenției de Administrare a Instanțelor Judecătorești, din data de 21 iunie 2024, în legătură cu lichidarea funcției, ca urmare a intrării în vigoare a statului de personal în care nu se mai regăsește funcția publică ocupată.

Completul judiciar reține că, prin cererea prealabilă Vîrlan Petru a solicitat anularea Ordinului nr. 144-p din 14 iunie 2024 „Cu privire la eliberarea din funcție a dlui Petru Vîrlan", precum și Ordinul nr. 123-p din 22 mai 2024 „Cu privire la preavizarea dlui Petru Vîrlan", cerere care a întemeiat fost respinsă de autoritatea publică pîrîtă/apelantă.

Or, analizând legalitatea Ordinului de preavizare nr. 123-p din 22 mai 2024 și a Ordinului de eliberare din funcție nr. 144-p din 14 iunie 2024 prin prisma cadrului legal precitat, Completul judiciar reține că ambele acte administrative au fost emise de Ministerul Justiției cu stricta respectare a normelor de drept material și procedural.

În speță, instanța de apel reține că, reorganizarea și modificarea statutului funcției ocupate de reclamantul/intimat au avut loc în temeiul art. VIII pct. 5 și art. XXV alin. (1) din Legea nr. 47/2024. Această lege a actualizat cadrul normativ aferent managementului resurselor umane, reclasificând și reconfigurând funcțiile publice de conducere.

Modificarea adusă prin Legea nr. 47/2024, prin care sintagma *„funcție publică de nivel superior"* a fost substituită cu *„funcție publică superioară"*, nu

reprezintă o simplă ajustare stilistică, ci face parte dintr-o reconfigurare de ansamblu a sistemului de resurse umane și a ierarhiei funcțiilor publice.

Prin această reclasificare legislativă, legiuitorul a delimitat clar noile categorii de funcții publice de conducere superioară și a redefinit modul de accedere, exercitare și încetare a raporturilor de serviciu pentru aceste poziții.

La caz, reclamantul a fost numit în funcția de director adjunct al AAIJ în anul 2020, sub imperiul vechii reglementări (în categoria *funcțiilor publice de conducere de nivel superior*).

Odată cu modificarea legii și aprobarea noului Stat de personal al AAIJ (avizat de Cancelaria de Stat sub nr. 197 din 16 mai 2024), vechea categorie și vechiul post ocupat de reclamant au încetat să mai existe în forma lor inițială. Iar trecerea la noile concepte de *„funcție publică superioară”* a impus alinierea tuturor statelor de personal din subordinea ministerelor la noile rigori, ceea ce a generat de drept și de fapt lichidarea vechilor poziții de conducere ce nu se mai regăseau în noua schemă.

Totodată, prin Art. XXV alin. (1) din Legea nr. 47/2024, s-a stabilit că persoanele care ocupau aceste poziții vor exercita atribuțiile doar temporar, până la reorganizare și numirea în noile condiții ale legii.

În acest context, ținând cont de faptul că poziția echivalentă de conducere din noua structură a fost reclasificată, iar competența legală de numire și eliberare din funcție pentru această nouă categorie a fost atribuită exclusiv Guvernului, iar nu Ministerului Justiției, conform pct. 14 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 650/2016 (astfel cum a fost modificat prin HG nr. 302/2024), se atestă că, menținerea fostului statut juridic al reclamantului devenise imposibilă atât de drept, cât și de fapt.

După cum s-a menționat supra, prin Ordinul nr. 123-p din 22 mai 2024, reclamantul a fost preavizat cu privire la eliberarea din funcție, acordându-i-se un termen de 30 de zile calendaristice, conform cerințelor art. 63 alin. (2) din Legea nr. 158/2008. Acesta a luat cunoștință personal de actul de preavizare la data de 22 mai 2024 (aplicând mențiunea olografă *„Am luat cunoştinţă 22.05.2024”*), dată de la care a început să curgă termenul legal de 30 de zile.

Iar Ordinul de eliberare nr. 144-p a fost emis la 14 iunie 2024, stabilind data eliberării efective la 21 iunie 2024. Astfel, eliberarea din funcție s-a produs exact la împlinirea celor 30 de zile calendaristice de la data comunicării preavizului (22 mai – 21 iunie 2024).

Urmare celor detaliate supra, Completul judiciar conchide că, Ordinul de eliberare din funcție reprezintă un act administrativ legal, emis în executarea directă a dispozițiilor Legii nr. 47/2024 și a noului Stat de personal, iar nu un act discreționar. Din acest motiv, criticile privind lipsa audierii prealabile sunt nefondate, întrucât modificarea structurii organizaționale își are temeiul direct din

punerea în aplicare a unui act normativ de nivel superior. Susținerea privind o lichidare „fictivă” a postului este contrazisă evident de cadrul legal (Legea nr. 47/2024 și HG nr. 302/2024), care a schimbat fundamental rangul și statutul funcției.

Completul specializat al Curții de Apel Centru constată că Ministerul Justiției a respectat riguros atât normele de drept material (existența temeiului de lichidare a funcției în baza Legii nr. 47/2024 și a noului Stat de personal), cât și exigențele de procedură (notificarea preavizului, respectarea termenului de 30 de zile, reducerea programului de muncă și propunerea funcțiilor vacante în interiorul termenului de preaviz). Refuzul reclamantului de a accepta funcțiile vacante puse la dispoziție a făcut imposibilă reorganizarea raporturilor de muncă prin transfer, eliberarea din funcție fiind singura soluție legală.

În lumina celor expuse Completul judiciar va admite apelul declarat de Ministerul Justiției, va casa hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediu Rîșcani) din 17 iulie 2025 și va emite o nouă decizie potrivit căreia va respinge ca neîntemeiate pretențiile reclamantului cu privire la anularea Ordinului nr. 123-p din 22.05.2024 și a Ordinului nr. 144-p din 14.06.2024, cît și pretenția subsecventă cu privire la restabilirea reclamantului în funcția de Director adjunct al Agenției de Administrare a Instanțelor Judecătorești.

Totodată, Completul judiciar reține că, în conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză, cheltuielile de judecată. Potrivit art. 96 alin. (1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Raportând normele procedurale menționate la circumstanțele cauzei, Completul judiciar reține că odată ce acțiunea reclamantului a fost respinsă integral, solicitarea de compensare a cheltuielilor de judecată de asemenea urmează a fi respinsă.

Cercetând cu maximă diligență materialul probator prezentat în raport cu starea de fapt reținută la caz, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru notează că dosarul nu conține vre-un element susceptibil să o facă să ajungă la o altă concluzie în prezenta cauză.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin (1) lit. c) Cod administrativ, art. 389-390 CPC, Completul de Contencios Administrativ din cadrul Colegiului Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru

D E C I D E :

Apelul declarat de Ministerul Justiției, ***se admite.***

Se casează hotărîrea Judecătoriei Chişinău (sediu Rîșcani) din 17 iulie 2025 și se emite o nouă decizie potrivit căreia:

Acțiunea în contencios administrativ depusă de Vîrlan Petru împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, terț Darea Dumitru privind contestarea actului administrativ individual defavorabil, încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă, încasarea compensației în locul restabilirii la locul de muncă și compensarea cheltuielilor de asistență juridică, ***se respinge ca neîntemeiată***.

Decizia este executorie de la emitere, însă poate fi contestată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie.

Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiţie în termen de două luni.

Președintele completului,

Judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Ghedrovici Nicolae

Bostan Angela